

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
M O C S.Mindennemű kézirat,
vél, hirdetés elfogadá-
sára, az előfizetési díjak
és hirdetési összegek besze-
désére egyedül illetékes„Mezőségi Híradó”
szerkesztősége Mocs.
Kéziratot nem adunk vissza.

MEZŐSÉGI HIRADÓ

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Dániel Géza. Főmunkatárs: Orbán Ferenc

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Előfizetési ár;

Egész évre 8 korona

Félévre . . . 4 . . .

Negyed évre . 2 . . .

Egyes szám ára 20 fill

Hirdetések díjszabás
szerint.

A hus.

A végső szükség kényszerítő hatása alatt Budapest főváros két jelentős dologra szánta el magát. Az egyik a hatósági mészárszékek felállítása, a másik a lóhusnak Magyarországon való meghonosításával való próbálkozás. Valóban a mostoha idők jele mind a két kísérlet. A hajdanában tejjel s mézzel folyó Kanaánnak nevezett országban hihetetlen magasra szöktek a mindennapi táplálkozáshoz szükséges hus árai, úgy hogy a főváros szegényebb néposztálya már heteken át nem engedhette meg magának azt a luxust, hogy marhahúst egyék. Nagyön téved az, aki azt hiszi, hogy ez a csapásnak minősíthető jelenség csak a fővárosban volt észlelhető. Szerinte a vidéki városokban, mindenütt 40—100 percenttel szállott fel a marhahús és borjúhús ára és a szegényebb emberek itt ezt éppen úgy megérzik, mint a fővárosban. A husdrágaság okairól sokat irtak, százfélét is, anélkül, hogy el tudták volna találni az igazi okot. Szerintünk az igazi ok az, hogy a tavalyi takarmány-hiány miatt a gazdák és földbirtokosok marhaállományukat kénytelenek voltak a minimumra redukálni s ennek következménye most az, hogy az idén kevés a marha. Olyannyira kevés, hogy dacára annak, hogy Szerbiából az idén hihetetlen mennyiségű marhát hoznak be hozánk,

ez a bevétel sem tudja a hus drágaságát csökkenteni. A másik ok határozottan a budapesti vásárpénztár, mely markában tartja nemcsak a fővárosi, de a vidéki mészárosokat is s valósággal diktálja az árakat. Mert tudvalevő, hogy a legtöbb vidéki mészáros Budapesten szerzi be a marhaszükségletét s természetesen a vásárpénztár által megszabott magas árat fizeti. Harmadik okul felhozhatjuk azt, hogy a magyar államvasutak mindenféle kedvezményvel elősegítik a magyar marhának Bécsbe való szállítását, úgy hogy a dunántúlról, Horvátországból, Felsőmagyarország nagy részéből határozottan előnyösebb a Bécsbe, mint a Budapestre való szállítás. S így meg az, hogy a prima húst Bécsből hozzák vissza Budapestre.

Budapest székes fővárosa az ő hatalmas anyagi erejével képes volt arra hogy a husdrágaságot némiképen ellensúlyozza. Hatósági mészárszékeket állított fel, melyben — miután a főváros nem akar nyereszkeskedni s adót sem fizet az üzlet után — olcsóbban adja a húst, mint a mészárosok, akik természetesen kézzel lábbal tiltakoznak az új konkurencia ellen. Kétségtelen hogy a mészárosok ilyenformán áldozataivá válnak a husdrágaság ellen való védekezésnek, viszont azonban általános érdek, hogy a marhahúst a szegényebb néposztálynak hozzáférhetővé tegyék.

Már most felmerül az a kérdés, hogy a mi a fővárosban lehetséges volt, nem lehetne-e az lehetséges a vidéken is. A vidéken is olcsó hus kell és aki ezt meg tudja adni, az egy nagy kötelességet ró le a szegényebb néposztállyal szemben. A hatósági mészárszék intézménye természetesen csak addig tartandó fenn, míg az abnormis husárak tartanak, mert a cél az olcsóbb élelmiszer és nem a mészáros ipar tönkretétele.

Egészen más szempont alá kerül a lóhussal való kísérletezés. A budapesti kísérletről már konstatálni lehet, hogy bevált. A publikum — természetesen a vagyontalan, mohón kapott az új élelmiszer után, az első héten sok száz métermázsza lóhus és sok ezer lókolbász fogyott el s a fogyasztás napról-napra mind nagyobb lesz. Általánosan konstatáljuk, hogy a lóhus, ha kellően el van készítve, mivel sem rosszabb a marhahusnál, de ennek ellenében több mint felénnyel olcsóbb. A lóhus egyébként csak nálunk megy ujdonságszámba, Bécsben, Párisban s Európa nagyobb városaiban az az eledel általános elterjedtségnek örvend. Eddig nem volt nálunk szükség lóhusra, intéző köreink tehát nem foglalkoztak vele. Most azonban sajnos, ütött a szükség órája, szükség van, nagy szükség a lóhusra, erre a nálunk új, olcsó s feltétlenül alkalmas élelmi szerre. Meg van már törve a jég, a

A „Mezőségi Híradó” tárcája.

A tömeg.

Az István-úton, a rendőri őrszoba előtt harminc-negyven emberből álló tömeg verődött össze. Az újonnan érkezők kíváncsian tudakolták:

— Mi történt? Valakit bevittek?

Egy szegletes arcú asszony, kosárral a karján sietett felvilágosítással szolgálni:

— Én láttam. Ott álltam a kapuban, lisztet akartam hozni a boltból. Ott történt a nyárfa alatt a szegletlen. Majd meghaltam ijedtemben. Egy leány leöntötte szeretőjét vitriollal. . . .

— Mikor?

— Még egy fertály órája sincs. A leány összeesett. A rendőrök alig tudták lábba állítani. Olyan volt, mint a halott. Lehet, hogy bele is hal szegény. Jaj, Istenem! Én is majd összeestem. Borzasztó, hogy mi minden történik mostanában. Egy

másik öregasszony vette át a szót. Bizony mindennap lehet ilyet olvasni az újságban, Egymást falják, emésztik az emberek. Soha se volt olyan csúf világ. Mihelyest valami bajuk van, összebeszélnek s egymást ölik agyon. A múlt héten is volt olyan eset. Az még rendes dolog, mondotta a sovány, rongyos munkás ember, hogy elemésztik egymást. Abba senkinek sincs beleszólása. Aki nem akar élni, az menjen Isten hírével. Az olyat nem lehet marasztalni. De már a vitriol, aki kutya áldója van. . . .

— Igaz, mondották a körülállók.

A munkás embernek hízelt, hogy szava visszhangra talál. Kedvet kapott tovább magyarázni.

— Ezek a mostani lányok azt hiszik, hogyha a legény megcirógatja, hogy az már minden. Hogy akkor a legény más lányra ne is nézhessen. Mintha bizony a lányok nem csálnák meg a férfiakat. Olyiknak három-négy szeretője van, aztán azt akarja, hogy mind az övé legyen.

Telhetetlenek, disznók! Még vitriolt is öntenek a férfira. Volt egy pajtásom, iskola-szolga, azaz most is meg van az istenadta, csak a félszeme hiányzik. Kiette a vitriol. Nyomorék. A félarca csupa vörös hólyag.

— Ki öntötte le? — kérdezte az első vénasszony.

— Hát valami cselédlány. Olyan jófajta, mert az én pajtásomnak már akkor felesége volt, mikor kikezdett vele. A lány tudta és mégis. . . . Égetni kellene az ilyet — mondotta a szegletes arcú ház mesterné, elevenen megégetni. Felakasztani a lábánál fogva. Az ilyen nem érdemel mást. Egy cillenderes burfakodott keresztül a tömegben.

— Ereszszenek, mit ácsorognak itt?

Aztán nem törődve, hogy a ráivalgásnak van-e hatása, sietve bement az őrszobába. Ez a rendőrorvos, mondotta egy suhanc, ki ingujjban állott az őrszoba előtt. Most jönnek majd a mentők. . . .

budapesti kísérlet beigazolta a lóhussal szemben táplált előítélet alaptalanságát s most már nincs más hátra, mint-hogy a lóvágás és lóhúsárulás az egész országban elterjedjen.

Mert annyi bizonyos, hogy a budapesti kísérlet elszigetelten nem maradhat. Amilyen szüksége van a főváros szegénysorsu lakosságának az olcsó húsra, csak olyan szüksége van erre a vidéki szegény embereinek is s ezért kell a lóhúst a vidéken is meghonosítani. Ezzel kettős célt szolgálunk. Nemcsak hogy olcsó húshoz juttatjuk az arra szorulókat, hanem nagyban hozzájárulunk a lótenyésztéshez, melynek már eddig is sokat ártott a vasut és még többet fog ártani a jövőben az automobil.

Nemes törekvés.

Ha mi nem mozgunk, nem egyesülünk, sorsunk soha nem változik. Hogy mások segítsenek rajtunk, arra ugyan hiába várnunk. A jó magyar közmondás is azt tartja: „Segits magadon és az Isten is megsegít.” Bizony, bizony régi gyökeres igazság.

Igen elítélendő az, a ki tehetős és nem látja be, vagy abban bizik, hogy majd segítenek mások. Így kezdte beszédét a múlt napokban Juhos Márton áll. iskolai igazgató N.-Sármáson.

Ezek után, mely a Mezőség jövőjének reformáló és boldogító elérhetésében okvetlen szükséges

Elősorolta, hogy a nép vagyoni helyzetén jelentékeny mérvben boldogíthatunk a gyümölcs és méhtenyésztés fokozatos fejlesztésével és általánossá tételével. Talaj és éghajlati viszonyaink a gyümölcsészetre és méhtenyésztésre igen kedvezők. A Mezőségen a gyümölcs és méhtenyésztés okszerű felkarolása fontos szerep betöltésére van hivatva népünknek, úgy anyagi, mint erkölcsi javulásra nézve. Ha valaki a mezőügyi szinylődő gazdasági állapotok orvoslását kutatja, egyik orvosszerét ebben találja csak meg. A földmivelő nép örökölt csekély földcskéjéből még élni sem

Jöhetnek mondotta a munkásember, nem sokat segítenek rajta. Én tudom, milyen a vitriol. Ahá odacsöppen, ott a herkópatér se segít. Láttam. — Abba bele is lehet pusztulni? — kérdezte egy vézna cselédleány, ki piros napernyővel ácsorgott a tömeg között. — De bele ám lelkem. Vigan, muzsikaszóval. Én az olyan lányt, aki vitriolt vesz a kezébe, a saját kezemmel tudnám megfojtani. Itt az utcán. Eltaposnám, mint a kártékony férget. Én megtenném. Istenucsce megtenném. Egy szürke szakállas hordár, kinek az orra olyan volt, mint a paprika, oktató hangon szólalt meg: Olyat nem szabad tenni öcsém. Mindennek meg van a maga regulája. Azért van törvény a világon. A törvény az első, az parancsol mindenkinek, urnak, szegénynek.

A rongyos munkás ember dacosan kapto fel a fejét. — Törvény? Majd mit mondok a törvényre. Mit tud a törvény? Semmit. Az is huncut volt, aki kitalálta. A vörös orru hordár feddően rászólt: No

tud s hova tovább pusztul és szegényedik s alig tudja saját és családja számára a mindennapi kenyeret megkeresni.

Valóban fájdalommal szemlélhetjük ezen önmagával is tehetetlen vergődést s meg kell erősödni azon meggyőződésünknek hogy e bajokon közakarattal segíteni kell. Annak, ki a köz javát szíven viseli, nem szabad szemet hunynia, hanem keresni kell a módot, hogy egy vagy más mellékfoglalkozás meghonosításával a nép jövedelmi forráshoz jusson. Ezek a művelt magyar közönségnek fontos állampolgári kötelességei.

Kötelesség ide, kötelesség oda. Mit törődnek és hogy vélekednek némelyek? Magam győződtem meg erről. Még vannak olyanok is, a kik nemhogy művelni, dolgozni, a közérdeket ápolni akarnák, hanem vissza szeretnék hozni a botos időszakot: „csak az való a parasztnak” — szerintök. Én is helyeslem az illető észjárását azzal a különbséggel, hogy előbb duplán az olyan gondolkodásuak részcsüljenek belőle. Sajnos! Az ilyen penész fertőz meg sokakat.

Az ilyenek, ha nem becsülik a népet, bizony ők sem érdemelnek becsülést. Már megengedjen akárki, de az ilyenek a vad szociálistáknál is rosszabbak.

Attól tartva, hogy a t. szerkesztő ur vizsdatartja a festéktől és inkább a nem kellemes papirkosárba nyomtatja, mint talán máskor is, inkább hallgatok, azon reményben, hogy a jövő kitisztítja itt is a régi ódon felfogás maradványait és érvényre fognak juthatni a nemes törekvések.

Pergő Kálmán.

S á r.

A címet mi mezőségiek s különösen sármásiak nagyon jól ismerjük. Nem csak egyszer, hanem százszor is szívesen elmennénk parádésan temetésére.

Hogy ilyenkor nem kellemes vidék a miénk, azt tapasztalhatjuk. Bemocskolja cipőnk, csizmánkat, s a kinek egyik sincs, annak meztelenségét. Nyáron sokkal jobban szeretjük s a szalonának való is jól esően fetreng benne, de ilyenkor ujságszámba megy egyet láthatni. Nem ujság azonban gabonabeszédés, cséplés, szüretelés és ezeknek eladása után sárban

már ilyet nem kell mondani. De mondom pattogott a rongyos munkás ember. Nem bánom, ha be is csuknak miatta. Ütem én már két esztendő egy asszony miatt. Pedig a feleségem volt. Most is az. Verjem a csoda! A szegletes arcú házmesterné összezsápta a kezét. Látszott a szeméből, hogy szintén érdeklődik az eset iránt. Ugyan, ugyan! A felesége? — Igen a feleségem, a hitese feleségem. Kifosztott mindenemből, aztán ott hagyott egy bodnár legénnyel, egy váltott pofájú siherderrel. Azt tette velem a tulajdon feleségem. Kisasszony napján mult hat esztendeje. Ilyen az asszonynép. Én ismerem a fajtáját. Hát aztán mit tett maga? — kérdezte a vörös napernyős cselédleány? Csak annyit tettem, hogy megkéseltem a bodnárlegényt. Az asszonyt akartam, de a legény került hamarabb a kezem ügyébe. Nekem aztán mindegy volt. Meghalt a legény? kérdezte a házmesterné. Fenéket halt meg. Csak a bal keze lett egy kicsit nyomorék, de én egészen nyomorék let-

fetrengő halandókat látni. Ordítanak, káromkodnak torkuk szakadtából, ha haza mehetnek összeverik családjukat és idő előtt elpazarolják csekély keresetüket. Családjuk nagyobbára egész télen át ázik-fázik és éheznek.

Nemes betűk, szavak és eszmék láttak e lap előbbi számaiban napvilágot. És sokkal nemesebb lenne, ha azokat igaz kötelesség érzetével bíró olyan egyének hangoztatnák a podiumok és szószekekről, kiknek a szó mesterségük és közelebb állanak az illetőkhöz.

Sokkal Istenibb feladatot és munkát végeznének mint a saját érdekük fentartása és a nép érdekének aláásatására irányuló sötétítő haszontalan ámitások.

Ma már a fő cél a világosság terjesztése és a hasznos tanítás.

A ki ezt mellőzi az csak salakot és sárt csinál az emberiség között.

Hiába böjtöltetik, hiába sanyargatják, mert csak szárnalmas alakja lesz e földnek. Továbbra is hisz babonát, fél boszorkánytól, sárkánytól „márszáre”-től és ha kissé be van alkoholozva, nagy vallásosságáért és igaz erkölcs hiányában kötődik, verekszik, lop, gyújt, rabol, gyilkol s hosszas lenne elősorolni mindent a mit tesz.

Sok sár, mély hinár és kátyu van itt a mezőségen. A haladás szekerének kereke alig-alig forog a sok nehézségtől. A rut közöny, az ocsmány álmokorság, a kötelesség és a jótékonyosság nem találják dicsőségesnek a segédkezést. Talán szégyenlik vagy mi a kánya?

Sár van nemcsak kunyhók, hanem paloták körül is. Jöjj el tavasz! Jöjjön el a te szárító fényes napsugarad s szárisd fel ezt a sok piszkos sarat, hogy ne rekedjen bele a mezőség szekerébe!

Ideje volna végre valahára itt is becsületes szándékkal arra törekedni, hogy életet teremtsünk s ne hagyjunk penészedni semmit. A szellem, mely ma a civilizált világot betölti, itt sem alkalmas a penész növelésére.

Pergő Kálmán.

HIREK és VEGYESEK.

Emlékeztető.

Szombat okt. 28. Simon és Judás ap. Vasárnap okt. 29. Nárcisz. Hétfő okt. 30. Ródl-Alf. hv. Kedd

tem. A lelkem. . . Soh se fogom kiheverni. Mégis becsuktak két esztendőre. Ilyen az asszonynép, ilyen a törvény. Az asszonyok kivétel nélkül a rongyos munkás pártjára szegődtek. Siettek szörnyűlködni a nőnem gonoszága, elvetemedettsége fölött. Különösen az idősebbek. Erősen hajtogatják, hogy az ő idejükben jobbak voltak a nők. Csak mostanában romlott meg a terméshetük. A vasárnap a heju-hujára való.

A leányok rosszabbak, mint a legények. Miket beszélnek! A házmesterné nekieresztette a nyelvét s nagy hévvel erősítette, hogy ő elpirul, ha beszélni hallja őket. Aztán még nekik áll feljebb, ők öntenek vitriolt. Kiváncsian néztek az őrszoba ajtajára. A sovány munkás ismét fölvetette a lincselés ötletét. Az ilyen cemendát, aki vitriolt önt, ott kéne agyonütni, ahol érik. Ugy megráznám, hogy . . . A körülállók nevettek. A hordár védelmébe vette a jogrendet. Mondom nem okos beszéd az ilyen. Az a lány ugyanis elveszi büntetését. Megkapja, amire rászolgált. A rongyos munkás

okt. 31. Farkas pk., nov. 1. Mindenszentek napja. Csüt. nov. 2. Halottak napja. Péntek nov. 3. Pirmin pk. Szombat nov. 4. Bor. Károly.

— **Olvasóinkhoz.** A körülmények parancsolják, hogy még egyszer és utóljára figyelmeztessük hátralekös olvasóinkat, hogy a régen esedékessé vált előfizetési összeget postafordultával küldjék be a szerkesztőség címére. Ne várja senki, hogy e tekintetben a legvégső eszközökhöz kelljen fordulni. A figyelem és előzőkenység a mi részünkről jogosan számíthat viszonyos eljárásra. Az év végén nekünk is elszámolási kötelezettségeink vannak és épen emiatt csak napokig várhatunk. Tisztelettel kérjük azért hátralekös előfizetőinket, hogy a költséget és fáradságot igénylő más eljárástól a hátralekös gyors beküldésével szíveskedjenek felmenteni.

Tisztelettel a Szerkesztőség.

Bartha Miklós.

Szívünk összeszorul, lelkünket marcan-golja az a fájó tudat, hogy édes hazánk egyik legnagyobb fia, a toll és szó nagy mestere Bartha Miklós meghalt. Mérethetetlen nagy veszteség érte a magyar publicistákat, mert a legfényesebb csillag hűlt le hazánk egéről. Nem is csillag volt ő, hanem ragyogó nap. Nem csupán fénylett, ragyogott fölöttünk, hanem termékenyítő melegséggel nap-nap után megtermékenyítette egy nemzetnek szívét. Ez a nap leáldozott, a melegséges gondolatok kohója, a nagy elme nem irányít többé s Bartha Miklós hazaszerető szíve nem dobog máj ezután a nemzet szívével. Egy nemzet siratja fájó zokogással, hiszen milliók lesték napokon át tüneményes sorait, melyek a leghazafiasabb szívnek hazaszeretettől izzó dalai, riadói voltak. Pótolhatatlanul nagy a mi veszteségünk., Egyetlen gondolat vigasztal a kibeszélhetetlen mély gyászban. Bartha Miklós tolla az édes magyar haza gyermekeinek lelkét csordultig töltötte a legszentebb eszmével. Nevét tisztelettel említi minden a hálás utókor s mikor a nemzet nagyjainak sirjához zárandokol a nemzet, a hála virágaiból font koszorút leteszi mindig Bartha Miklós sirjára is.

— **Telekkönyvi munkálatok.** A moci kir. járásbíró hatáskörébe tartozó Botháza községben folyik a telekkönyveknek

a valóságához mért átalakítása. Kemechey Bertalan kir. s. telekkönyvvezető, dr. Verne István jbirósági főjegyző és Kutas Sándor moci körjegyző végzik a munkálatokat. Mint halljuk hovahamar befejezéshez jut Botháza telekkönyveinek a kiigazítása.

— **Halálozás,** Mélységes gyász sujtotta a napokban kis társadalmunk egyik derék családját. Özv. Majer Mihályné f. é. okt. hó 24 én rövid, de kínos szenvedés után a halotti szentségek felvételével övéi karjai között 60 éves korában jobblétre szenderült. A boldogultban Schiller Henrik m. kir. állampénztári tiszt anyósát, neje a fedhetlen édes anyát, Schiller Laczi pedig a legjobb nagyanyát gyászolja. Temetése f. é. október hó 25-én d. u. 3 órakor volt a róm. kath. egyház szertartása szerint. A résztvevők egész serege kísérte utolsó útjára a boldogultat. Nyugodjék békességben. A mélységes gyászt és a szív sajgó sebet enyhítse hozzátartozóinál hitőknek szent tanítása, hogy a kit szerettek nem veszítették el örökre. Egykor viszont fogják látni.

— **Halottak emlékezete.** A moci róm. kath. plebánia hivatal ezuton is tudatja, hogy az évente szokásos halotti vecsernye f. é. október 1-én délután 4 órakor tartatik meg a templom kerítésében (temetőben). Kedvezőtlen idő esetén az említett ájtatosságot a templomban tartják meg.

— **Halottak napja.** Ólmos eső hull a a földre. Száraz avar és zizegő falevél, hova lépünk. Borus napok legszomorubbja, halottak napja, minő keretet is ad neked a haldokló természet. Csupasz galyak között átsivít a hideg, metsző szél s a természet haldoklásával pörbe száll a roskadozó ember. Nem tekint az ősz hervadását vagy talán épen e miatt siet, hogy a dérütötte virágoskertek őszi virágait koszoruba fűzze s a néma sirokra helyezve azokat, a kegyelet oltáránál áldozzan bár egyetlen este. Kigyulnak az apró mécsek, a lobogó lánggal égő gyertyácskák a hantokon s szótalan némasággal állják körül az emberek a jeltelen sirhantokat is. Ne bántsátok őket, ne zavarjátok az emlékezésben, hiszen feledhetetlen meghaltjaik lelkével társalog most lelkök. Az özvegy hitvesének szellemével van, az anya ártatlan gyermekének mosolygó arcán

megszólította az egyiket: Mondja, miért eresztik szabadon az ilyet? — Mi baja van vele? kérdezte a rendőr. — Nekem semmi, ne annak, akit vitriollal leöntött. A rendőr ilegmával válaszolt:

— Öntött nyavalyát, nem vitriolt. Hát mi volt, kérdezte a hordár. Semmi, az ura részeg volt, elitta az eszt, pénzét s elakarta venni a fülbevalóját. Utcai botrányt csinált, bevittük egy kicsit.

A csödület egy perc alatt szétoszlott. Csak a hordár és a rongyos ember maradt az örszoba előtt. Az előbbi megszólalt:

— No, ugye hogy a férfiak között is akad komisz?

A rongyos ember kelletlenül válaszolt: Nem mondom, hogy nem akad...

Aztán, mint akit kudarc ért, lassan eloldalgott.

Zöldi Márton.

nyugtatta anyai tekintetét. Megint sivit a metszően éles szél, visszaparancsol a fagyos világba s vonagló ajakkal, könnyet hullató szemekkel térdel és imádkozik az ember szeretteinek a sirjánál. Pár nap múlva eljön halottak estéje. A kegyelet és emlékezés pár óráját a temetőben tölti a közönség, de befurakodik oda a léhaság is akárhányszor. Arra kérjük a nagyközönséget, hogy szorakozásra más időt keressen. Halottak napján a legfájóbb hur rezdül meg szíveinkben. Ne zavarjon minket a frivol léhaság, mikor szeretteink sirját imádságos ajakkal álljuk körül.

— **Rablás.** A közel napokban Nagysármáson bent volt ügyeit végezni Tusonból Szabó Gerzson építési vállalkozó. Mivel ügyeinek rendezése hosszúra nyúlt, betért kissé egy vendéglőbe és nagyobb pénzt akart felváltani, hogy az egyik munkását kielégítse. Közben egy pár pohár bort is elfogyasztottak együtt. Körültek valami román legények. Ők s meglátták, hogy sok pénze van az erszényében és elhatározták távozásuk után, hogy megvárják valahol az útjában és kifosztják. Meg is történt. A vállalkozót hazakisérte Jakab János munkása és a legények eléjükbe ugrottak botokkal, villákkal felfegyverkezve követelték a pénzt. Miután a vállalkozó nem akart eleget tenni követelésüknek, ütni-vern kezdték annyira, hogy másnap kocsin hozták bekötött fejjel az orvoshoz. A csendőrök nyomoznak, eddig még nem sikerült teljes eredményhez jutni.

— **A moci kaszinó új helyisége** már megnyílt a tagok számára. A csinos ketszobás lokalitás minden várakozást kielégít. Rend, tisztaság, figyelmes kiszolgálás és látogatottság van ott mindennap. Pezsgő kaszinói életre számíthatunk, minek régóta érzi hiányát intelligenciánk. Az új helyiség az első napokban ilyenforma biztatással szolgál.

— **A moci plebánia erdejénél** most folyik a tisztás terület befásítása. Szorgalommal ültetgetik az akác csemétét. Talán ez a szívós életű fa megküzd a töretlen gyepek nehézségeivel. Ha felserdül majd és kihajt az elültetésre szánt 3000 akác-csemete, pompás kiránduló és pihenő helyet fognak nyújtani a nyil egyenes sorok a kirándulóknak. Vajha más helyeken is követnék a jó példát. Sok a hasznavehetetlen csupasz oldal. Kevés a tüzelő anyag s mégis stagnál a fásítás ügye. Pedig ha valahol, úgy nálunk nem volna sárba dobott pénz az erre fordított kiadás.

— **A szüret eredményéről** már tiszta képet alkothatunk. A mezőügyi szőlőkben folyó évi október 16-tól kezdődőleg tartották meg a szüretelést. Nem is közepes, hanem jó termésről beszélhetünk. A zamatatos mezőügyi bort sokfelől keresik, pedig olcsónak egyáltalán nem mondható. Szüreten 5—6 koronán adják vedrét. Van ennél olcsóbb fajta is, hanem ez Fekete-Lakon van. Savanyu az istenadta s minden epitheton nélkül laki bornak mondják.

— **Állategészségügy.** Vett értesülésünk szerint a Mezőség községeiben — leszámítva pár helyiséget — állatbetegség nem fordult elő. Csupán a nagysármási és mező-örményesi járásban lépett föl a száj- és körömfájás. Az illetékes hatóság megtette a kívánatos intézkedést, nehogy a lokálisnak mondható ragadós betegség általános jelleget öltönn.

ingerülten válaszolt: Persze, hogy nem lehet. Nem engedik a rendőrök. Ugy vigyáznak arra a lányra, mint a processzió a szent képre. Talán fiakkerben szállítják el. Igen a zöld fiakkerben röhögött a suhanc. A munkás folytatta: Csak azzal bánnak komiszul a rendőrök, aki őket bántja. Egyszer egyik pajtásom belekötött az egyik rendőrbe. Tyűh, hogy helybenhagyták. Azt hittem, lepedőben viszik haza. Ebben a pillanatban egy rendőr lepett ki. A házmesterné hozzátalakodott. Kedves biztos ur, nem halt meg az a legény? — Melyik legény? — Akit vitriollal öntöttek le. A rendőr nem válaszolt.

— Komisz pugris mormogta a munkás. Azt hiszi neki találták fel a világot. Öt perc múlva egy halvány szőke asszony jött ki az örszobából, kendőjét mélyen a szemére huzva. Szeme körül élénk piros-ság mutatkozott. A sirás nyoma. A tömeg halkan sutto-gta: Ez az! — Néhány perc múlva ismét két rendőr jött ki. A munkás

— **Nincs többé por.** A por az embereknek legveszedelmesebb ellensége. A rak-tárakban, szobákban és elárúsító helyeken néha megszámlálhatatlan károkat okoz. Az irodákban bepiszkolja az iratokat. Sőt még az elzárt szekrényekbe is behatol és a házi asszonyoknak kárára és kellemet-lenségére van. Emiatt a szenzációs talál-mányt, mely ezen ellenségnek urává lett örömmel üdvözljük.

A porölő különböző részeken az elő-zőleg megtisztított padlóra fel öntetik és egy kefével egyenletesen eldörzsöltetik. Öt-hat óra múlva az olaj felszikkad és a helyiség használatra kész. Az ezentul a padlóhoz tapodó port le kell kefélni, s így a padló mindig tiszta marad és minden további tisztogatás elesik.

Minden 3—4 hónapban az olajozás fel-frissíthető. Ezáltal meg van a sok minden-napi munkának fáradtsága térítve, mert a gazdasszony vagy cseléd ez idő alatt fon-tosabb teendőt végezhet. Ezen találmányt 1 kor. 60 fill.-ért szívesen küldi: *Pergő Kálmán Nagy-Sármás.*

Illetékes kézből vettük e néhány sort. Van valami kevés reklam-ize, de azért hireink rovatában utolsó betűig leközzöljük. Igaz ugyan, hogy nyugtával kell dicsérni a napot, mert a dobbal és sippal dolgozó világban a legkörülmön-fontobb módon ve-tik ki egyesek a hálót, hogy a könnyen hívőket megfoghassák. Hanem most épen ellenkezőről van szó. Tehetséges, képzett, világos fejű és szakmájának élő derék mezőügyi iparos hosszas kísérletezés után olyan szert, illetve vegyüléket állított elő,

minek praktikus volta elvitázhatatlan. Talál-mányát „porölő”-nek nevezte el. Ha ki sérlete — mint hisszük — teljesen beválik, nevének tiszteletet, a mezőügyi törekvő iparos osztálynak becsülést szerez s nem-csak egyeseknek, hanem a nagy közönség-nek is hálájára számíthat. Egyelőre csak ennyit e praktikus tárgyról. Erős a remé-nyünk, hogy hova-hamar bőseges ismer-tetést és kimerítő méltatást is közölhetünk.

Hirdetés.

Schusztér és Fronius szőlő-ojt-vány telepéről Teke (Kolozs megye) 500.000 drb. szőlő-ojtvány kerül el-adásra és 200.000 drb. csemege szőlő-ojtvány.

Megrendeléseket október 10 től foga-dunk el.

Név- és árjegyzéket kívánatra bér-mentve küldünk

Schusztér és Froniusz,
szőlő-telep tulajdonosok.

Bérbe vagy életjáradék

mellett vétetik egy

100—500 holdas birtok.

Bértartam: 12—19 év.

Részletes ajánlatokat a ki-
— adóhivatal továbbít. —

„Jelige 100—500“.

Jó minőségű

must hl-ként **12** frt, ugyan-ott 500 hl. egy tömegben megvehető. **Csemege-szőlő, őszi duráncai barack, rétes-alma** postaládánként **1** forint. Előleges pénz beküldése mel-lett szállít. Zöld paprika, uborka, paradicsom postalá-dánként 80 krajcár.

Szabó Géza.

Csongrád.

KERESKEDELMI IRODA BUDAPEST, KEREPESI-UT 65.

Küldemények utánvét mellett.

Szenzációs teljes komplett remek ágykészlet rumburgi vászonból, 2 párna, 1 kaprice, 1 paplan áthuzat, szegélyes, divatos minta 4 frt 90 kr.

Ajour kidolgozás 6 frt 50 kr. Kézi slingelés 7 frt 50 kr.

Kelengyevászon valódi és legfinomabb 6 frt 90 kr.

Különlegesség: Double-selyem imitáció paplan, felül és alul két színben remekül kidolgozva, mindkét oldalán használható, minden színben csak 6 frt 90 kr.

Menyasszonyi és csecsemő-kelengyék már 7 frittól feljebb.

Remek 6 személyes kávé készlet, minden színben csak 95 kr., 1 frt 40 és 1 frt 90 kr.

Finom ajour 6 személyes kávé készlet, minden színben 2 frt 20 kr., 2 frt 90 és 3 frt 45 kr.

Remek 6 személyes vászon Damaszt-garnitúra csak 2 frt 10 kr., 1 frt 90 kr., 3 frt 40 és 3 frt 90 kr.

Szép mintázott vászon törülköző 6 drb csak 1 frt 25 kr., 1 frt 72, 2 frt 90 és 2 frt 10 kr.

30 rőfös csoda vászon csak 3 frt 65 kr.

30 rőfös vég-bőrvászon csak 4 frt 15 kr.

30 „ „ irlandi vászon csak 4 frt 95 kr.

30 „ „ gyöngy vászon csak 5 frt 45 kr.

30 „ „ rumburgi vászon csak 5 frt 60 kr.

30 „ „ prima rumburgi vászon csak 6 frt 40 kr.

50 „ „ rumburgi vászon csak 10 frt 40 kr.

30 „ „ jó chiffon csak 4 frt 65 kr.

30 „ „ R. chiffon csak 5 frt 40 kr.

30 „ „ R. R. chiffon csak 6 frt 85 kr.

30 „ „ csikos kanavász csak 3 frt 25 kr.

30 „ „ csikos vagy kockás prima kanavász csak 4 frt 55 kr.

30 „ „ speciális kanavász 5 frt 40 kr.

30 „ „ fehér csikos csínvat 6 frt 35 kr.

30 „ „ fehér virágos csínvat 7 frt 40 kr.

Varrás nélküli vászonlepedő 2 m. hszszá és 1 1/2 m. széles csak 92 kr.

Ugyanaz remek vászonból 1 frt. 5 kr.

Átlasz-selyempaplan minden színben, gyönyörű kivitelbe 7 frt 50 kr.

Ugyanaz divatos fodorral 10 frt 50 kr.

Paplan-gombok selyem paszomány kézimunka, tucatja 30 kr.

Egyébként minden e szakmához tartozó legfinomabb árukkal is szolgálhatunk s tekintettel arra, hogy csakis direk-t gyárakat képviselünk, ugyanoly, aránylag mesés olcsó árakban szállíthatjuk.

Meg nem felelő visszavéttetik.

Creaszlepedő legfinomabb, varrás nélküli 1 frt 35 kr.

Remek női ing vászonból kézi himzéssel 85 kr., 1 frt 15 és 1 frt 55 kr.

Remek női chiffon ing schweizi himzéssel csak 1 frt 10, 1 frt 42 és 1 frt 74 kr.

Remek női háló corzeta, nagy választékban csak 98 kr., 1 frt 25 és 1 frt 56 kr.

Remek női chiffon nadrág 90 kr., 1 frt 18 és 1 frt 45 kr.

Remek női chiffon alsószoknyák, himzéssel csak 1 frt 35, 1 frt 75 és 2 frt 25.

Legújabb női ajour vászon ing mesés olcsó ára csak 1 frt 65 kr.

Remek cloth és posztó alsó szoknyák csak 1 frt 65, 2 frt 15 és 3 frt 22 kr.

Férfi ing, legdivatosabb, finom angol batiszt, puha mellű külön-legesség 1 frt 55 kr.

Férfi ing, redős, vagy piké mellű legjobb R. chiffonból csak 1 f. 40 kr.

Férfi háló ing legjobb chiffonból divatos mintában csak 1 frt 15 kr.

Selyem cloth paplan, remek munka, minden színben csak 3 frt 95 kr.

Cachemir paplan ép úgy készítve 3 frt 85 kr.

Női és férfi legújabb egttist divat zsebkendők fehér és mintázott, tucatja 1 frt 75 kr.

Harisnyák, női és férfi, minden árban és minőségben, legjutányo-sabbban.

Pohártörők vászonból, tucatja 96 kr.

Paplanhuzatok mérték után, finom vagy erős szálú vászonból varrás nélküli, egy szélességben 2 frt. Ugyanaz szegélyekkel 2 frt. 50 kr.

Férfigallérok a létező legjobb és legfinomabb minőségben tu-catja 1 frt. 80 kr.

Ugyanaz közép jó minőségű tucatja 1 frt. 20.